

[Johan Poulsen.]

vejen Skålebotn—Funningsbotnur, den såkaldte Fjarðarvegur.

Den førstnævnte vej, Hove—Ördevig på Syderö, vil slutte vejforbindelsen på denne vigtige ø, således at praktisk taget alle bygder på denne vil være forbundet med hverandre, bortset fra de to nordligste bygder, Kvalbö og Sandvig. Denne vigtige vej vil foruden at lette befordringen og kommunikationerne bygderne imellem også få stor betydning derved, at den letter befordringen af patienter til og fra sygehuset i Tverå, der er øens eneste. Under de nuværende forhold foregår den sidstnævnte befordring i de allerfleste tilfælde ad søvejen, hvad der i disse farlige farvande undertiden kan være forbundet med livsfare ikke alene for patienten, men også for det pågældende fartøjs besætning.

En anden vigtig vej er den såkaldte Oyggevægur, der vil forbinde Thorshavn med vejen Kollefjord—Vestmanhavn på Strömö. Thorshavn med sin centrale beliggenhed er det kommercielle midtpunkt på øerne, men er uden vejforbindelse, bortset fra nogle småbygder på Sydströmö. Denne vej vil med tiden forbinde samtlige bygder på Nordströmö med Thorshavn. Da farvandene ved Thorshavn tit, navnlig om vinteren, kan være vanskelige og besværlige at besejle, vil udbygningen af denne vej betyde et afgjort fremskridt med hensyn til person- og passagertrafikken, ikke alene for Strömö, men også for Vågö.

Endnu en tredje meget vigtig vej er vejen „mellem fjorda“; denne vej ligger på Österö og vil, når den er udbygget, forbinde to af øernes største fjorde, nemlig Skålefjord og Funningfjord, med hinanden. Samme vej vil forbinde den sydlige og nordlige del af Österö, og da den desuden vil gå gennem en af vore største dale, hvor der vil være adgang til betydelige opdyrkningsarealer, vil det forstås, at der ud over det rent kommunikationsmæssige også knytter sig betydelige erhvervsmæssige interesser til gennemførelse af nævnte vejanlæg.

Disse tre nævnte vejanlæg anses for så betydningsfulde, at en udbygning af dem ikke kan udskydes til en uvis fremtid.

Et tredje område, jeg vil tillade mig at fremdrage, er sygehusene. Her drejer det sig i første række om Dronning Alexandrines

hospital i Thorshavn og Klaksvig sygehus; begge disse sygehuse trænger til en udvidelse og modernisering. Der er for tiden, så vidt jeg ved, opførelse i gang af en afdeling til behandling af gigtpatienter. Man er på Færøerne selvfølgelig glad for denne udvidelse, der antagelig muliggør behandlingen af gigtpatienter efter mere moderne metoder end hidtil. Udvidelsen er værdifuld på anden måde, ikke mindst fordi gigtsygdomme er meget almindelige på Færøerne, og en udvidelse, der muliggør behandlingen af de pågældende patienter på Færøerne efter moderne principper, er derfor en kærkommen opfyldelse af et længe næret ønske. Men en betydelig udvidelse og modernisering af såvel Dronning Alexandrines hospital som Klaksvig sygehus er efter sagkyndigt skøn aldeles påkrævet i en nærmere fremtid. Jeg ser i denne forbindelse bort fra sygehuset i Tverå, der, endskønt det er ganske nyt og moderne, har slået revner og udviser skader af et sådant omfang, at det vil kræve betydelige beløb af få dem udbedret. Jeg går ud fra, at de nødvendige midler til udbedring af disse skader vil kunne skaffes til veje på anden måde.

Det her af mig anførte er nogle af de vigtigste samfundsopgaver, vi for tiden er stillet over for på Færøerne, opgaver, der er af den allerstørste betydning for øerne, såvel erhvervsmæssigt som i sundhedsmæssig henseende. Mine udtalelser skal ikke forstås derhen, at jeg tænker mig de af mig nævnte sager gennemført ved et snuptag, på én gang, måske i denne samling; men jeg anfører dem, fordi jeg mener, at tiden er inde til at forberede gennemførelsen af disse opgaver. Alene hensynet til vor hjemlige økonomi, det færøske samfunds økonomiske formåen, må gøre en forceret gennemførelse af de nævnte opgaver betænkelig. Jeg kunne tænke mig, at man løste de af mig nævnte opgaver gennem en årrække, at man — hvad skal vi sige — lavede en slags 5 års plan, således at vi i løbet af denne periode i fællesskab fik disse opgaver fra hånden. Hvis der er forståelse for denne tanke hos den høje regering og det høje tings medlemmer, vil jeg henstille, at Færøernes lagting, der træder sammen i begyndelsen af januar næste år, udarbejder et grundlag for en sådan plan, der kan danne grundlaget for